

Sygn. akt IV Cz 298/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.

przeciwko K. L., Z. L., M. L., J. L. i L. L.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 29 marca 2013r. sygn. akt IC 2/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 298/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku oddalił wnioski powodów:

- z dnia 23.02.2012 r. o zwolnienie od opłaty w kwocie 30,00 zł należnej od zażalenia z dnia 23.08.2011 r. na postanowienie z dnia 04.07.2011 r.

- z dnia 25.06.2012 r. o zwolnienie od kosztów sądowych,

- z dnia 25.06.2012 r. o zwolnienie od opłaty w kwocie 30,00 zł należnej od zażalenia z dnia 02.04.2012 r. na postanowienie z dnia 29.02.2012 r.

W ocenie Sądu Rejonowego - mając na uwadze przedstawioną przez pozwanych ich sytuację majątkową brak było podstaw do uznania, że nie są oni w stanie ponieść kosztów sądowych w niniejszej sprawie (obecnie wynoszących 60 złotych) bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Z takim stanowiskiem Sądu nie zgodzili się pozwani wnosząc zażalenie, w którym domagali się uchylenia lub zmiany zaskarżonego postanowienia i jak należy wnioskować z treści zażalenia zwolnienia ich od kosztów związanych z prowadzeniem niniejszej sprawy. Pozwani podnieśli, że niezwolnienie ich od kosztów sądowych pozbawia ich prawa do obrony i skutkuje nieważnością postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanych jako bezzasadne nie zasługuje na uwzględnienie.

Prawidłowo Sąd I instancji odwołał się do treści przepisu art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm. – zwanej dalej „uksc”) normującego przesłanki uzasadniające zwolnienie od kosztów sądowych. W przepisie tym ustawodawca wskazał, iż zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Jak wynika z powyższego przepisu, rzeczą osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów sądowych jest wiarygodne i rzetelne, a przez to przekonujące wykazanie, iż kosztów owych nie jest ona w stanie ponieść bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu siebie i rodziny.

Zważyć należy, że postępowanie o zwolnienie strony od kosztów sądowych jest postępowaniem wпадkowym w stosunku do głównego nurtu postępowania. Celem tego postępowania nie jest ani rozstrzygnięcie o zasadności roszczeń dochodzonych przez strony, ani też o dopuszczalności wyrokowania w sprawie. Zadanie sądu w tym postępowaniu polega na zbadaniu zasadności wniosku na podstawie art. 102 uksc i ustaleniu, czy i w jakim zakresie strona będąca osobą fizyczną jest w stanie ponieść koszty sądowe bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Nie są to jednak nigdy okoliczności składające się na podstawę faktyczną żądania lub decydujące o dopuszczalności rozpoznawania sprawy.

W ocenie Sądu Okręgowego skarżący nie zdołali zanegować konstatacji prawnych poczynionych w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji.

Zgodzić się bowiem należy z Sądem I instancji, że pozwani są w stanie – na obecnym etapie postępowania - uiścić koszty związane ze złożeniem przez nich zażaleń tj. uiścić dwie opłaty od zażaleń w łącznej kwocie 60 złotych – tym bardziej, że zażalenia te zostały przez pozwanych złożone w pierwszej połowie 2012r. roku, a zatem pozwani mieli wystarczająco dużo czasu aby odkładając chociażby po 5 zł miesięcznie zebrać niezbędną kwotę potrzebną do uiszczenia żądanej od nich opłaty od zażaleń.

Zauważyć przy tym należy, że pozwani nie są pozbawieni dochodu. Jak wynika ze złożonego przez nich oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania posiadają oni stałe źródła dochodu. Pomimo tego, że dochód ten nie jest wysoki, słusznie zauważył Sąd Rejonowy, że pozwani mogą uiścić żądane od nich opłaty.

Taka decyzja Sądu nie pozbawia pozwanych – wbrew twierdzeniom zawartym w zażaleniu – prawa do obrony i nie powoduje nieważności postępowania.

Mając na uwadze powyższe, zażalenie pozwanych jako bezzasadne na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc należało oddalić.